

Stockholm den 17 november 2023

Göteborgs tingsrätt
404 83 Göteborg

Mål nr T 10612-23, Harald och Sabine Daniels ./.
Partille kommun, angående skadestånd

Tingsrätten har förelagt Harald och Sabine Daniels att yttra sig över kommunens svaromål (se ”svaromålet”, aktbilaga 33). Med anledning av detta får de anföra följande.

1 INLEDNING

- 1.1 Harald och Sabine Daniels uppfattar det som att parterna i huvudsak är överens om sakomständigheterna och att frågorna i målet därmed i allt väsentligt är av rättslig karaktär. De noterar dock att kommunen inte på ett samlat sätt har angett grunderna för sitt bestridande av käromålet. Harald och Sabine Daniels hemställer därför om att kommunen föreläggs att precisera sin inställning.
- 1.2 I det följande bemöter Harald och Sabine Daniels kommunens invändningar såsom de har uppfattat dem. De kan komma att behöva komplettera vad som nu anförs när kommunen har preciserat sina bestridandegrunder. Yttrandet disponeras enligt följande.

1.3 I avsnitt 2 bemöter Harald och Sabine Daniels kommunens invändning att deras fordran mot kommunen är preskriberad eller att de annars på grund av passivitet har förlorat rätten att göra den gällande. I avsnitt 3 bemöter Harald och Sabine Daniels kommunens påstående att de inte har nyttjat alla till buds stående rättsmedel och i avsnitt 4 kommunens invändningar gällande den skada som Harald och Sabine Daniels lidit till följd av överträdelsen. I avsnitt 5 besvarar de kommunens begäran om klargörande avseende frågan om deras fastighet ökat i värde till följd av kommunens åtgärder. I avsnitt 6 yttrar de sig slutligen över målets fortsatta handläggning och kommunens förslag att tingsrätten ska pröva vissa av målets frågor genom mellandom.

2 HARALD OCH SABINE DANIELS FORDRAN ÄR INTE PRESKRIBERAD OCH DE HAR INTE FÖRLORAT SIN RÄTT ATT GÖRA DEN GÄLLANDE MOT KOMMUNEN

2.1 Harald och Sabine Daniels fordran mot kommunen är inte preskriberad

2.1.1 Kommunen har i svaromålet gjort gällande att Harald och Sabine Daniels fordran mot kommunen är preskriberad under påstående att det har gått mer än tio år sedan fordrans tillkomst. Enligt kommunen ska fordran anses ha tillkommit då den s.k. gatukostnadsutredningen, där fördelningen av gatukostnader framgår, vann laga kraft i april 2011. (Se avsnitt 3.10 i svaromålet.)

2.1.2 Harald och Sabine Daniels bestrider att deras fordran har preskriberats i någon del. Enligt Harald och Sabine Daniels ska deras fordran i första hand anses ha tillkommit i samband med att

kommunen tillställde dem fakturan för gatukostnadsavgifterna den 26 november 2012 (se aktbilaga 13). I andra hand ska den anses ha tillkommit i samband med att kommunen den 25 september 2012 skickade ut information om den kommande debiteringen till Harald och Sabine Daniels (se aktbilaga 12). Harald och Sabine Daniels har, genom att den 26 maj 2022 begära ersättning av kommunen, vidtagit en preskriptions-avbrytande åtgärd inom tio år från att deras fordran tillkommit (se aktbilaga 22). Deras fordran mot kommunen är därför inte preskriberad. Harald och Sabine Daniels utvecklar skälen för sin inställning nedan.

- 2.1.3 Enligt 2 § första stycket preskriptionslagen (1981:130) preskriberas en fordran tio år efter dess tillkomst, om inte preskriptionen avbryts dessförinnan.
- 2.1.4 Högsta domstolen har uttalat att det inte finns någon för alla fall gällande princip för att bestämma när en fordran ska anses ha tillkommit utan det måste göras en bedömning i det särskilda fallet (se t.ex. rättsfallet ”ProCell” NJA 2009 s. 291). När det som i detta fall är fråga om utomobligatoriskt skadestånd börjar dock preskriptionstiden normalt löpa när den skadegörande handlingen företas (se prop. 1979/80:119 s. 39).
- 2.1.5 Kommunen har härvid, utan att närmare utveckla skälen för sitt påstående, anfört att det följer av hur ”kärandena utformat sin talan” att den skadegörande handlingen i det aktuella fallet är kommunens beslut att ta ut gatukostnader (se stycke 3.10.2 i svaromålet).

- 2.1.6 Harald och Sabine Daniels delar inte den uppfattningen. Deras fordran är en skadeståndsfordran på grund av att kommunen har gjort sig skyldig till en överträdelse av deras egendomsskydd enligt Europakonventionen. Den skadegörande handlingen består således av de omständigheter som utgör själva överträdelsen.
- 2.1.7 Harald och Sabine Daniels har i det nu aktuella målet inte invänt vare sig mot kommunens beslut *att* ta ut gatukostnader eller kommunens beslut om hur dessa kostnader skulle *fördelas* mellan fastighetsägarna i området. Överträdelsen består i stället av att kommunen tvingade Harald och Sabine Daniels att omedelbart betala gatukostnadsavgifter för fyra ännu inte existerande fastigheter. Det har varit fråga om ett för Harald och Sabine Daniels betydande belopp som skulle betalas inom en månad vid äventyr av dröjsmålsränta. Deras invändning avser alltså *betalningstidpunkten och villkoren* för uttaget. Det är detta agerande från kommunens sida som utgör den skadegörande handlingen i målet.
- 2.1.8 I första hand anser Harald och Sabine Daniels att deras fordran har tillkommit i och med att kommunen tillställde dem fakturan för gatukostnadsavgifterna den 26 november 2012 (se aktbilaga 13). Detta eftersom det är vid den tidpunkten som den skadegörande handlingen sker.
- 2.1.9 Det är först vid detta tillfälle som det stått klart för Harald och Sabine Daniels att villkoren för kommunens uttag innebar att de inom en månad, vid äventyr av dröjsmålsränta, skulle behöva betala avgift, inte bara för deras befintliga fastighet, utan även för de orealiserade byggrätterna (jfr Europadomstolens resonemang i *Kurşun v. Turkey*, no. 22677/10, § 103, 30 October 2018, och de

där hänvisade fallen, där Europadomstolen vid bedömning av tillåtligheten av preskriptionsfrister beaktar vid vilken tidpunkt den enskilde kunnat få kännedom om de faktiska omständigheter som ligger till grund för anspråket).

- 2.1.10 I andra hand gör Harald och Sabine Daniels gällande att deras fordran i vart fall inte kan anses ha tillkommit innan den 25 september 2012, då kommunen informerade dem om att arbetet med gatorna m.m. i princip var färdigställt (se Informationsbrev om debitering av gatukostnader, aktbilaga 12). Enligt 6 kap. 34 § plan- och bygglagen (2010:900) är det vid denna tidpunkt som betalningsskyldigheten för fastighetsägarna inträder. Det är alltså först då som kommunen överhuvudtaget har en fordran på gatukostnader mot Harald och Sabine Daniels.
- 2.1.11 Harald och Sabine Daniels fordran mot kommunen kan rimligtvis inte anses ha uppkommit innan *kommunens* fordran mot dem uppkommit, vilket blir konsekvensen av kommunens påstående om att preskriptionstiden ska räknas från den 1 april 2011 då gatukostnadsutredningen vann laga kraft.
- 2.1.12 Harald och Sabine Daniels skickade in en begäran om ersättning till Partille kommun den 26 maj 2022 (se aktbilaga 22). De har därmed vidtagit en preskriptionsavbrytande åtgärd inom tio år från att deras skadeståndsfordran tillkommit. Deras begäran avsåg utöver ersättning motsvarande gatukostnaderna för de ännu inte existerande fastigheterna och ideell skada, även räntekostnader.
- 2.1.13 Sammantaget innebär det ovan anförda att Harald och Sabine Daniels fordran mot kommunen inte är preskriberad i någon del.

2.2 Harald och Sabine Daniels har inte förlorat sin rätt att framställa sitt krav mot kommunen på grund av passivitet

- 2.2.1 För det fall tingsrätten skulle bedöma att preskription inte har inträtt har kommunen gjort gällande att Harald och Sabine Daniels ändå har förlorat rätten att framställa sitt krav mot kommunen på grund av passivitet (se avsnitt 3.11 i svaromålet). Harald och Sabine Daniels bestrider att så skulle vara fallet.
- 2.2.2 Till stöd för sin uppfattning har kommunen hänvisat till att det numera står klart att det finns en allmän civilrättslig princip om att passivitet kan leda till förlust av rättighet (se stycke 3.11.2 i svaromålet). Kommunen har härvid hänvisat till rättsfallen NJA 2017 s. 203, NJA 2017 s. 1195 och NJA 2022 s. 3.
- 2.2.3 Det stämmer att det följer av praxis från Högsta domstolen från senare år att det under vissa omständigheter kan åligga en part i en avtalsrelation att inom viss tid meddela sin motpart att ett anspråk görs gällande.
- 2.2.4 Det följer dock av den praxis som kommunen hänvisar till att detta avser *kommersiella avtalsförhållanden*, särskilt sådana som gäller under en längre tid och som rymmer ömsesidiga rättigheter och skyldigheter. Skyldigheten att upplysa sin motpart om ett anspråk grundar sig på att det är fråga om ett avtal som förutsätter en lojal samverkan mellan parterna. (Se NJA 2017 s. 203 p. 8, NJA 2022 s. 3 p. 24 och särskilt NJA 2017 s. 1195 p. 20 där Högsta domstolen uttalar följande: ”Avgörande för vad slags verkningar en passivitet som är oförenlig med köparens lojalitetsplikt kan föra med sig bör vara vad som motiverar det lojalitetskrav som köparen har åsidosatt.”)

- 2.2.5 Harald och Sabine Daniels uppfattning är att det saknas stöd för att tillämpa den civilrättsliga principen om passivitet i det nu aktuella fallet då det här är fråga om en kommuns tvångsvisa uttag av en offentligrättslig avgift. Det går inte att likna uttaget av gatukostnader med ett kommersiellt avtalsförhållande. Harald och Sabine Daniels har inte haft någon på avtal grundad lojalitetsplikt gentemot kommunen som motiverar att deras påstådda passivitet skulle få till följd att de förlorat sin rätt att framställa sitt krav mot kommunen.
- 2.2.6 Även för det fall tingsrätten skulle bedöma att principen om passivitet kan tillämpas i det nu aktuella fallet bestrider Harald och Sabine Daniels att de skulle ha förhållit sig passiva på det sätt som kommunen påstår.
- 2.2.7 Harald och Sabine Daniels har överklagat såväl detaljplanen som förslaget till fördelning av gatukostnader. De har därefter följt utfallet av de processer som deras grannar har drivit i syfte att överpröva kommunens gatukostnadsuttag. Det gäller dels en talan om jämkning av gatukostnaderna i mark- och miljödomstol, dels den talan om skadestånd som Bill Persson drev i allmän domstol (se Mark- och miljööverdomstolens dom av den 22 juni 2016 i mål nr P 11043-15, [bilaga 1](#), och Hovrätten för Västra Sveriges dom av den 22 april 2021 i mål nr T 3552-20, aktilaga 20). Efter att hovrätten gav Bill Persson rätt i skadeståndsmålet har Harald och Sabine Daniels med fog kunnat förvänta sig att kommunen skulle följa domen och självmant kompensera de övriga fastighetsägare i området som drabbats på motsvarande sätt. Efter att det stod klart att så inte skulle ske skickade Harald och Sabine Daniels den 26 maj 2022 in en begäran om ersättning till Partille

kommun. Harald och Sabine Daniels kan mot den bakgrunden inte anses ha förhållit sig passiva på ett sådant sätt att de skulle ha förlorat rätten att framställa sitt krav mot kommunen.

3 MÖJLIGHETEN TILL JÄMKNING ENLIGT 6 KAP. 36 OCH 37 §§ PBL ÄR INTE ETT EFFEKTIVT RÄTTSMEDEL

- 3.1 Kommunen har vidare gjort gällande att Harald och Sabine Daniels har underlåtit att nyttja alla till buds stående rättsmedel. Enligt kommunen borde Harald och Sabine Daniels – utöver att överklaga detaljplanen och förslaget till fördelning av gatukostnader – även ha väckt talan om jämkning av betalningsvillkoren enligt 6 kap. 36 och 37 §§ plan- och bygglagen. Enligt kommunen har detta betydelse såväl för frågan om det skett en överträdelse som för frågorna om det är nödvändigt att utge skadestånd samt skadeståndets storlek.
- 3.2 Harald och Sabine Daniels uppfattar det som att kommunen gör gällande att de, innan de väckte den nu aktuella skadeståndstalan, borde ha uttömt möjligheten att vid mark- och miljödomstol väcka talan om jämkning av betalningsvillkoren enligt nämnda bestämmelser. Harald och Sabine Daniels delar inte den uppfattningen.
- 3.3 Möjligheten till jämkning av betalningsvillkoren enligt 6 kap. 36 och 37 §§ plan- och bygglagen utgör nämligen inte ett effektivt rättsmedel för att komma till rätta med överträdelsen enligt artikel 13 i Europakonventionen. Det ska därför inte ligga dem till last att de inte har väckt en sådan talan. Skälen för det är följande.

- 3.4 För det första kan det konstateras att det är kommunen som har bevisbördan för att möjligheten till jämkning av betalningsvillkoren utgör ett effektivt rättsmedel. Det innebär att det ankommer på kommunen att visa att rättsmedlet bl.a. är praktiskt möjligt för den enskilde att använda samt att det förelegat rimliga utsikter till framgång för den enskilde. (Se t.ex. prop. 2017/18:7 s. 17 och *Vereinigung demokratischer Soldaten Österreichs and Gubi v. Austria*, 19 December 1994, § 53, Series A no. 302.)
- 3.5 För det andra så är det Harald och Sabine Daniels uppfattning att det i princip hade varit utsiktslöst för dem att få framgång med en talan om jämkning av betalningsvillkoren. Detta eftersom jämkning enligt såväl 6 kap. 36 och 37 §§ plan- och bygglagen endast kan komma i fråga om betalningsskyldigheten är betungande för fastighetsägaren med hänsyn till fastighetens ekonomiska bärkraft eller andra omständigheter. Eftersom Harald och Sabine Daniels fastighet anses ha en stark ekonomisk bärkraft hade det inte varit aktuellt med jämkning i deras fall. Det var också det besked som mark- och exploateringschefen lämnade till Harald och Sabine Daniels i samband med att kommunen informerade dem om det kommande uttaget av gatukostnaderna (se vidare stycke 4.3.2 i ansökan om stämning, aktbilaga 1).
- 3.6 För det tredje framstår det som osäkert om en talan om jämkning av betalningsvillkoren överhuvudtaget kan föras efter att gatukostnadsfakturan har betalats. Jämkningsbestämmelserna tar sikte på situationer där avgiften är så hög för den enskilde att denne saknar förmåga att betala. Det finns inga exempel i praxis där en återbetalning av en redan betald avgift har skett med stöd i bestämmelserna om jämkning av betalningsvillkoren.

- 3.7 För det fjärde hade Harald och Sabine Daniels, om de i stället för att betala gatukostnadsfakturan hade väckt en talan om jämkning, vid förlust riskerat både dröjsmålsränta och att behöva betala kommunens rättegångskostnader i mark- och miljödomstolen. Harald och Sabine Daniels har alltså behövt beakta att det sannolika utfallet av att driva en jämkningstalan på det sätt som kommunen påstår, vore att de ådrog sig ytterligare ekonomisk skada.
- 3.8 Sammantaget vore det inte rimligt att kräva att Harald och Sabine Daniels, innan de väckte den nu aktuella skadeståndstalan, skulle ha begärt jämkning av betalningsvillkoren vid mark- och miljödomstol. Att de inte vidtagit denna åtgärd ska därför inte ligga dem till last, vare sig i fråga om det skett en överträdelse av deras egendomsskydd eller vid bestämmandet av skadeståndets storlek.

4 HARALD OCH SABINE HAR RÄTT TILL SKADESTÅND MED YRKAT BELOPP

4.1 Den rena förmögenhetsskadan ska bestämmas till yrkat belopp

- 4.1.1 Kommunen har invänt att Harald och Sabine Daniels rena förmögenhetsskada inte uppgår till det yrkade beloppet. Enligt kommunen kan enbart finansieringskostnaden för lånen och inte gatukostnadsavgiften som sådan utgöra en skada (se stycke 3.7.7 i svaromålet). Harald och Sabine Daniels delar inte den bedömningen.

- 4.1.2 För det första följer det av såväl allmänna skadeståndsrättsliga principer som Europakonventionen att bestämmandet av skadeståndet ska göras med utgångspunkt i principen om *restitutio in integrum*. Det vill säga att den skadelidande ska försättas i samma ekonomiska situation som om den skadegörande handlingen inte ägt rum (se t.ex. Skadestånd och Europakonventionen, prop. 2017/18:7 s. 37). Hovrätten i Bill Perssons fall har vid tillämpningen av denna princip slagit fast att skadans storlek motsvarar det belopp som den enskilde har erlagt i gatukostnadsavgifter för fastigheter som ännu inte har bildats (se Hovrätten för Västra Sveriges dom av den 22 april 2021 i mål nr T 3552-20, aktilaga 20, s. 8 f.). Motsvarande bedömning bör göras i förevarande mål.
- 4.1.3 Det gör ingen skillnad att Harald och Sabine Daniels till skillnad från Bill Persson tog upp ett lån för att betala gatukostnaderna. Om överträdelsen inte hade ägt rum hade Harald och Sabine Daniels haft ett större låneutrymme på sin fastighet och kunnat utnyttja det för att finansiera andra kostnader. Bolånet, och alltså deras skuld till Nordea, hade varit 401 671 kronor mindre om överträdelsen inte ägt rum. De ska därför ersättas med det beloppet för att återställas i samma ekonomiska situation som innan den skadegörande handlingen. De ska också ersättas med 69 184 kronor för de räntekostnader som de har ådragit sig med anledning av lånet som de inte hade behövt ta om överträdelsen inte ägt rum.
- 4.1.4 För det andra grundar sig kommunens påstående, om att enbart finansieringskostnaden för lånen kan utgöra en skada, på en missuppfattning. Kommunens resonemang utgår från att Harald

och Sabine Daniels under alla omständigheter kommer att få betala gatukostnaderna avseende de outnyttjade byggrätterna förr eller senare (se stycke 3.7.8 i svaromålet). Det stämmer inte. Harald och Sabine Daniels har inga planer på att stycka av sin fastighet och utnyttja byggrätterna som tillförts fastigheten på kommunens initiativ. De har även rätt att sälja fastigheten utan att stycka av den. I så fall kommer det i stället att vara en senare fastighetsägare som får betala gatukostnaderna.

- 4.1.5 För det tredje anser kommunen att Harald och Sabine Daniels skada inte kan anses uppgå till det yrkade beloppet för att de i så fall skulle få en ökning av sin förmögenhetsmassa till följd av kommunens åtgärder (se stycke 3.7.9 i svaromålet). Harald och Sabine Daniels tolkar kommunen i denna del som att den anser att värdeökningen på fastigheten som detaljplanen och de nya vägarna inneburit påverkar den skada som överträdelsen orsakat. Det bestrids.
- 4.1.6 Som hovrätten i Bill Perssons fall har konstaterat påverkar inte fastighetens värdeökning den skada som den enskilde har lidit i det här sammanhanget (se Hovrätten för Västra Sveriges dom av den 22 april 2021 i mål nr T 3552-20, aktbilaga 20, s. 8 f.).
- 4.1.7 För det fjärde har kommunen anfört att skadestånd inte ska utgå för gatukostnaderna eftersom kommunen inte har möjlighet att i framtiden på nytt framställa krav på gatukostnader när de tillkommande byggrätterna utnyttjas. Detta eftersom fakturorna som ställts ut redan har betalats av kärandena. (Se stycke 3.7.10 i svaromålet.)

4.1.8 Harald och Sabine Daniels har dock svårt att se varför kommunen inte skulle ha möjlighet att ta ut gatukostnaderna i framtiden. Om tingsrätten bifaller deras talan borde det rimligen inte finnas något hinder mot att kommunen utställer en kreditfaktura med hänvisning till domen och därefter återkommer med en ny faktura om och när byggrätterna utnyttjas.

4.2 Skadeståndet ska inte jämkas

4.2.1 Kommunen har vidare gjort gällande att skadeståndet ska jämkas på grund av tre skäl.

4.2.2 För det första har kommunen invänt att Harald och Sabine Daniels varit medvållande till skadan (se stycke 3.8.2 i svaromålet). Av de skäl som angetts i avsnitt 3 ovan har det dock inte funnits några effektiva rättsmedel som Harald och Sabine Daniels borde ha utnyttjat. De kan därför inte anses medvållande.

4.2.3 För det andra har kommunen påstått att skadeståndet ska jämkas för att Harald och Sabine Daniels annars skulle tillgodogöra sig en obehörig förmögenhetsökning på skattekollektivets bekostnad (se stycke 3.8.3 i svaromålet). Som anförts i stycke 4.1.6 ovan påverkar dock inte fastighetens värdeökning den skada som den enskilde har lidit i det här sammanhanget.

4.2.4 För det tredje gör kommunen gällande att Harald och Sabine Daniels inte har begränsat sin skada (se stycke 3.8.4 i svaromålet). Harald och Sabine Daniels bestrider detta påstående. De har både överklagat detaljplanen och gatukostnadsutredningen. Som redogjorts för i stycke 2.2.7 ovan har de även bevakat flera av sina grannars rättsprocesser som syftat till att komma till rätta med kommunens olagliga gatukostnadsuttag. Det

finns inga andra åtgärder som de skäligen borde ha vidtagit (jfr de krav på skadebegränsning som Högsta domstolen uttalat i rättsfallet ”Multitotal” NJA 2017 s. 9 p. 30–37).

4.3 Den ideella skadan ska bestämmas till yrkat belopp

4.3.1 Kommunen har även gjort gällande att överträdelsen inte är tillräckligt allvarlig för att ideellt skadestånd ska utgå. Harald och Sabine Daniels inställning är att överträdelsen är tillräckligt allvarlig. Med hänsyn till överträdelsens art och omständigheterna i övrigt ska det ideella skadeståndet skäligen bestämmas till 25 000 kronor vardera. Vid bedömningen bör följande beaktas.

4.3.2 Kommunen har beslutat att tillföra Harald och Sabine Daniels fastighet nya byggrätter som de inte begärt. Kommunen har sedan fördelat gatukostnaderna med byggrätterna som grund och krävt omedelbar betalning. Detta har utgjort en påtryckning som varit ägnad att förmå Harald och Sabine Daniels att stycka av och sälja delar av deras befintliga fastighet. För att inte behöva sälja har de i stället tvingats att belåna sitt hem. De har under många års tid svävat i ovisshet om huruvida de kommer att få tillbaka det belopp som de har tvingats betala felaktigt. När deras granne slutligen fått rätt i hovrätten har kommunen trots det nekat dem ersättning och tvingat Harald och Sabine Daniels inleda en ny rättsprocess om samma sak.

4.3.3 Sammantaget har gatukostnadsuttaget, den påtryckning uttaget har inneburit och de åtgärder Harald och Sabine Daniels tvingats vidta för att tillvarata sin rätt gett upphov till negativa känslor i form av stress, maktlöshet och frustration som måste gottgöras

genom ett ideellt skadestånd. Hovrätten i Bill Perssons fall dömde ut 50 000 kronor i ideellt skadestånd i en motsvarande situation. Samma belopp är skäligt här.

5 FRÅGAN OM HARALD OCH SABINE DANIELS FASTIGHET HAR ÖKAT I VÄRDE

- 5.1 Kommunen har begärt att Harald och Sabine Daniels ska klargöra huruvida de kan vitsorda att det till följd av kommunens åtgärder skett en värdeökning av deras fastighet motsvarande den ökning det var fråga om i Bill Perssons fall, dvs. 2 500 000 kronor.
- 5.2 Harald och Sabine Daniels vitsordar av processekonomiska skäl att detaljplanen har haft en värdehöjande effekt på deras fastighet om 2 500 000 kronor.

6 MÅLETS FORTSATTA HANDLÄGGNING

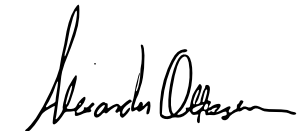
- 6.1 Kommunen har föreslagit att de invändningar som framställts avseende preskription och förlust av rätten att framställa krav på grund av passivitet ska prövas genom mellandom (se avsnitt 6 i svaromålet).
- 6.2 Enligt 17 kap. 5 § andra stycket rättegångsbalken får särskild dom ges över en av flera omständigheter, som var för sig är av omedelbar betydelse för utgången, eller över hur viss i målet uppkommen fråga, som främst angår rättstillämpningen, ska bedömas vid avgörande av saken, om det är lämpligt med hänsyn till utredningen.

- 6.3 Harald och Sabine Daniels inställning är att det inte vore lämpligt att pröva de av kommunen föreslagna invändningarna genom mellandom. Enligt deras uppfattning är det tydligt att deras fordran inte är preskriberad och att de inte förlorat möjligheten att göra den gällande på grund av passivitet.
- 6.4 Därutöver återkommer kommunens invändningar – om att Harald och Sabine Daniels på olika sätt har underlåtit att agera – i flera av målets frågor. Som kommunen själv har anfört har invändningarna potentiell betydelse, inte bara för de två frågor som kommunen föreslagit ska prövas genom mellandom, utan även för frågorna om medvållande, begränsning av skada, nödvändigheten att utge skadestånd för att gottgöra överträdelsen samt det ideella skadeståndets storlek. Harald och Sabine Daniels har därför svårt att se att kommunens förslag skulle medföra några processekonomiska fördelar. Tvärtom framstår det som angeläget att dessa invändningar prövas i ett sammanhang i samband med att målet avgörs i dess helhet.
- 6.5 Angående målets fortsatta handläggning i övrigt föreslår Harald och Sabine Daniels att tingsrätten förelägger kommunen att inkomma med en precisering av grunderna för sitt bestridande samt att tingsrätten börjar planera för att sätta ut målet till muntlig förberedelse.

Som ovan,

Erik Scherstén

Alexander Ottosson

Emanuel Klerfelt Johansson